

TEXTOS DE CARMELINA SÁNCHEZ-CUTILLAS

TEXT 1: Sr. Enric Morera (Presidente de Les Corts)

FRAGMENT DE LA CARTA APÒCRIFA DE SOR ISABEL DE VILLENA

A la Reverent e honrada sor Francina de Bellpuig, monja professa al convent de la Puritat e cara cosina nostra

Molt amada e de mi cara cosina:

Vostra lletra he rebuda, per la qual hem sabuda, vostra bona sanitat, de la qual hem hagut gran plaer. De mi e de les altres germanes de religió faç-vos saber com som ben sanes per divinal gràcia...[...] Ítem cara cosina: la present missiva vos la donaran, de continent, en la pròpia mà la meua esclava Açareta...[...] e així veureu lo molt secretament que vos escric, e tot per fer-vos saber ço que vós ja sabieu d'una anys ençà; ço és lo feyt del llibre de mossen Jacme Roig...[...] lo dit llibre, que més sembla paridura de dimonis, ha fet e fa tot dia molta carrera, e s'escampa com taca d'oli llà on haja ramat d'homes...[...]

Ítem més, cara cosina: tant els anys passats a la cort de la senyora Reina, com ara lo meu present abaciat, em veden de dir moltes coses; però vos les diré pus secretament, e lo nostre Senyor em perdone. E és aytal, com lo dit mestre Roig diu al seu llibre que totes les dones són adúlteres e pecadrius e cantoneres e putanes e alcavotes e de tota brutea plenes, tan carnalment com espiritual. E de les monges -sant Miquel beneït!- diu que som unes merdoses...[...] Ítem més, cara cosina: per ma fé no digueu ni escampeu res...[...] de la nova que vos tramés de ço com sóc faent e lavorant un llibre pietós e doctrinal, e així mateix d'alta lloança a Maria. E lo dit llibre crearà confusió entre los homes fornicadors, car lloant la celestial Emperadriu de tot l'estol femení, rentar haurà los afronts rebut per les dones.

Per ço, considerant lo tant esmentat SPILL e l'afer de la poma, e per deslliurança d'atacs e de paraules e esquivar lo damnatge e la honra, e nulla deshonor que tacadura seria e és de tota dona, jo sóc volonter faedora d'un altre llibre que serà com una lletra a so de batalla...[...].

TEXT 2: Sra. María Bernal (Diputada en Les Corts por el PP)

L'ORIGEN

“He escrit aquest grapat de fulls perquè volia rescatar, salvar de l’oblit tot un món d’éssers i de coses viscudes. Possiblement la realitat semblarà transfigurada; jo mateixa també estic perdent la condició de testimoni d’uns fets passats, i comence a participar activament d’aquest joc de remembrança. Tanmateix, voldria ignorar que els anys morts són irrepetibles, perquè una força sense fronteres m’empenta cor endins un tresor de permanències inalterables. Els homes, les dones i els xiquets del passat estan vius encara en la meua memòria, constitueixen el lligam entre el present i l’absència. I si evoque aquell temps de melangia, ho faig en un intent de recssucitar-lo, perquè així l’evocació pren el batec de la sang i s’omple del ressò dels noms habitats pels éssers i les coses que van existir un dia, i que ara recobren la forma i la presència sobre els fulls blancs...

[...]

Ja no és un somni enfebrat el record d’aquells dies, però visc tan lligada a tot el que es va fondre, que a vegades un crit que sona en la distància em sembla que és la veu del passat que em reclama.”

Carmelina Sánchez Cutillas, Matèria de Bretanya, nova edició, p. 29

TEXT 3: Sr. Antonio Estañ (Diputado en Les Corts por Podemos)

ARA QUE JA SÉ EL NOM

Ara que ja sé el nom
del gegant quotidià
que entela tota joia
—del mític adversari
dels homes somniadors—,
ho confie al vent
de la nit i la fosca.
Però no tinc paraules
Que semblen un missatge.
Ni se fer profecia
de ma petita veu.
I pose una llum,
i encete una pregària
antiga, com la mar,
serà per assolir
el ressò que s'amaga
rebutjant les converses.
¡Oh, com m'agradaria
parlar de tot, amics!
Car si és cert que "Babel"
há mort al mateix límit
llegendari del temps,
ja no estarà imposible
fer sembrada de diàlegs.

Carmelina Sánchez Cutillas, *Obra poètica*, p.98
de Un món rebel 1964

TEXT 4: Sr. Rubén Trezano (Director General de Política Lingüística)

POBLE MEU!

Polsim de temps de records
ara soterra el meu goig.
Per la mort arribe a tu,
poble meu. Pel senderó
dels vençuts sense glòria
jo voldria salvar-te
del silenci i de l'afront.

Però tu et vens, et dones
als de la llengua imperial
i les cuirasses de llauna.
I festeges cascun dia
al cantó d'una història
que ja no serà teua
ni perfecta, poble meu.

Carmelina Sánchez Cutillas, *Obra completa*, p. 144
de Conjugació en primera persona, 1969

TEXT 5: Sra. Empar Marco (Directora de À Punt)

LA NOSTRA REBEL·LIÓ

Torcar la pols sembla monòton,
i el drap -amunt i avall- és groc
com tot el cansament que ens vessa.

Torcar la pols -diuen algunes—
és esborrar el pas del temps
que cau sobre totes les coses
i s'esmicola a poc a poc.

Torcar la pols cada matí
és el cilici que portem
sobre la carn, i ens dol vivíssim
i molt aspre. I jo per consolar-me,
només per consolar-me, pense
que també podria ésser el ferm
motiu de la nostra rebel·lió.

Carmelina Sánchez-Cutillas, *Obra completa*, p. 116
de Conjugació en primera persona, 1969

TEXT 6: Sra. Dolors Pedrós (Presidenta de l'Associació d'Editors del País Valencià)

CONJUGACIÓ EN PRIMERA PERSONA

Tinc al meu cor un formigueig de versos.
Les meues mans formiguegen de versos,
i me les mire tothora i no hi veig res.

Hi ha dies que tem parlar amb els amics
i, fins i tot, tem mossegar el pa i la fruita
per no esvanir el formigueig de versos
que duc sota la pell i a flor de llavis.

Tinc a la gola, al pols, un formigueig de versos,
i a les cames també; aquestes cames
que pels versos em tremolen tan lleument
com si em llevàs de jeure amb un home, ara mateix.

Carmelina Sánchez-Cutillas, *Obra completa*, p. 109
de *Conjugació en primera persona*, 1969

TEXT 7: Sra. Carme Miquel (Escritora y miembro del AVL)

I RESTE IMMÒVIL

PER distreure'm la pena d'estimar-te,
lleve la balda i parle amb les veïnes;
faig tassetes d'herbes; escric carres;
enramelle el carrer amb brots de murta;
i ho deixo tot com cal, per si un diumenge
pugen graons amunt amb el viàtic.

Però, tot és com és. No puc canviar
l'exacte ritme de les coses, l'ordre;
l'ordre que enrampa i fuetreja i dol.

Li tinc quimera al cor per delatar-me,
per dir que està la meua sang corcant-se,
xopa d'oli votiu i entrant a missa.

Per no sentir la pena d'enyorar-te,
em despulle i em rente de tendresa,
i..., reste així, a contrallum, immòvil.

Carmelina Sánchez-Cutillas, *Obra completa*, p. 215
de *Llibre d'amic e amada 1980*

TEXT 8: Sra. Anna Moner (Ambaixadora del llibre)

AQUESTA ÉS LA MEUA CONFESSIÓ

He parit quatre fills amb dolor
i trencament de tota la meua carn;
quatre grapats d'artèries que van pel món
i estimaran un dia i tindran fills.

He donat, incansable, una paraula,
un somrís als homes oblidats.
He sembrat de pins el riberal
que fa de llindar amb la sorra i la mar.

I les meues mans guarden encara olors
de xeixa i de verema, i estan
colrades per tots els vents de la terra,
perquè sóc una dona del poble
i aquesta és la meua confessió.

Carmelina Sánchez-Cutillas, *Obra completa*, p.143
de Conjugació en primera persona, 1969

TEXT 9: Ana Julián Edo (Jurista, empresaria y agente de igualdad)

CASOLANA

Des de la cuina m'arriba la remor
dels plats, de les cassoles. M'arriba el cant
suau de la dona que renta el peix
sota l'aixeta abans de fer l'arròs.
També m'arriba l'olor de les branques
d'olivera que cremen a la llar
i el cruixit de la porta del rebost.

Ara estic al més clos de la casa
i intente d'oblidar-me de tot
i escriure versos sapintíssims, però...
de sobte veig les escates que embruten
la roba de la dona que cantava,
per oblidar els plats, l'aixeta, els peixos....
I aleshores comprenc que és impossible
evadir-me del món on sóc immersa.

Carmelina Sánchez-Cutillas, *Obra poètica*, p. 130
de Conjugació en primera persona, 1969

TEXT 10: Sra. Rosana Pastor (Actriz y diputada en el Congreso)

PREGÀRIA EN VERTICAL

PER les històries de por de la infantesa.
Pel foc i per la flama i per la cendra.
Per aqueixes ombres de gegants quimèrics,
per aquestes ombres d'avui, tan estèrils.
Pels nins de la guerra, pels nins de la fam.
Per les dones de la tardor. Per la sang
de totes les dones de la tardor. Pel sol.
Per un amic que estime ara. Per l'oblit,
quan oblida el meu amic, i també per mi.
Pels arbres. Per les fulles. Pel batec del temps.
Per les mans obertes. Pel vell silenci
dels homes. Per la grogor d'un llibre. Pel vol
en semicercle dels ocells. Per un grapat
de claus, per la fusta, pel fuster, per la Creu.
Per un captaire i per la cançó de batre.
Pel fang. Per la mort que és una novençana.
Per tot, Senyor, jo voldria pregar-te...
Per tots!, per tots tinc la fe empenyorada.

Carmelina Sánchez Cutillas, *Obra completa*, p.110
de Conjugació en primera persona, 1969